

Advokatrådet

ADVOKAT
SAMFUNDET

Velfærdsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 10. december 2008
J.NR.: 04-014102-08-1301
REF.: rmm-life

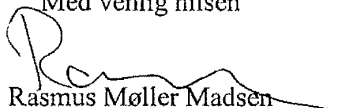
tha@vfm.dk

Høring over udkast til vejledning om ændring af vejledning om særlig støtte til voksne (vejledning nr. 5 til serviceloven)

Ved e-mail af 4. december 2008 har Velfærdsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Udkastet har været behandlet i Advokatrådets Lovudvalget. Advokatrådet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

Velfærdsministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Høring over udkast til ændringsvejledning vedr. merudgiftsydelse i servicelovens § 100

Ankestyrelsen har noteret sig, at vejledningen opererer med begrebet ”en langvarig lidelse”, hvorved der forstås ”at der ikke indenfor overskuelig fremtid vil være udsigt til en bedring af funktionsevnenedsættelsen, og at der derfor i lang tid fremover vil være et behov for at afhjælpe følgerne af den nedsatte funktionsevne”. Ankestyrelsen finder det ikke indlysende, at dette begreb er i overensstemmelse med ordlyden i servicelovens § 100 om ”varigt nedsat... funktionsevne” og havde gerne set større overensstemmelse mellem lovens ord og vejledningens for at undgå tvivl om fortolkningen.

Vi har endvidere noteret os, at det nugældende princip om, at der i disse sager skal foretages en helhedsvurdering udtrykkes eksplicit og også omfatter vurderingen i relation til ”ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger”.

Vi finder det problematisk, at bekendtgørelsens krav om at der ofte må sættes ind med ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger fortolkes således, at det også omfatter situationer hvor der konkret ikke er iværksat hjælpeforanstaltninger men hvor der normalt ville blive iværksat hjælpeforanstaltninger. Grundlaget for vurderingen i disse sager er netop en konkret vurdering på det aktuelle tidspunkt.

Vi finder det kan være vanskeligt at vurdere hypotetiske forhold, hvorfor det kan give anledning til tvister. Vi finder endvidere, at det er uklart hvad der skal forstås ved hjælpeforanstaltninger ydet af personens netværk ligesom det i praksis kan være vanskeligt at skaffe valide oplysninger herom. Forholdet kan derfor give anledning til tvister.

12. december 2008

J.nr. 0000205-08

Cpr.nr. 2966

Ankestyrelsen
Amaliegade 25
Postboks 9080
1022 København K

Tel +45 3341 1200

Fax +45 3341 1400

ast@ast.dk

www.ast.dk

BLAN-nr: 57 98 000 35 48 21

Eksp.tid:

man-fre kl. 9.00-15.00

Ankestyrelsen forventer således, at den lovgivningsmæssige ændring vil give anledning til et større antal klagesager til Ankestyrelsen, blandt andet til afklaring af de nye regler.

Venlig hilsen

Lone Adler

Velfærdsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att. Tina Hansen

E-mail: tha@vfm.dk

Hvidovre, den 12. december 2008

Sag 08/1137 – Dok. 15173/08 KP/ck

Hørings svar fra Danske Handicaporganisationer (DH) til udkast til ændringsvejledning vedr. merudgiftsydelsen i servicelovens § 100

Generelt er DH tilfreds med, at der sker en præcisering af personkredsen til merudgifter efter servicelovens § 100. Forhåbentlig vil bekendtgørelse og vejledning bidrage til at rette op på den utilsigtede praksis, der har udviklet sig på området.

DH mener, det primære i relation til merudgifter er, om borgeren rent faktisk har merudgifter, som følge af funktionsnedsættelsen, frem for vægt på, hvorvidt funktionsnedsættelsen er af indgribende karakter eller har medført hjælpeforanstaltninger, idet store handicapbetingede merudgifter i sig selv må anses for at være af indgribende karakter.

Konkrete bemærkninger til vejledningen:

Punkt 76:

I 2. afsnit, er en opremsning af eksempler på, hvad varig funktionsevne kan være. Selvom listen ikke er udtømmende, mener DH det er nødvendigt at få tilføjet udviklingsforstyrrelser som et eksempel. Erfaringsmæssigt er det meget vanskeligt for personer med bl.a. kognitive funktionsnedsættelser, fx personer med autisme, at komme i betragtning til merudgifter.

Sammenholdt med, at samtaleskemaet til funktionsevne metoden heller ikke understøtter disse gruppers muligheder for merudgiftsydelse, er det ofte vanskeligt for fx personer med autisme, udviklingshæmning m.v. at opfylde betingelserne.

I 3. afsnit, sidste sætning, der begynder med: *"Det er således.....klare sig i den daglige tilværelse"*. DH foreslår, at den sidste del af sætningen fjernes, så sætningen i sin helhed kommer til at lyde:

"Det er således ikke den lægelige diagnose eller den pågældendes arbejdsevne, der er afgørende."

Begrundelsen er, at der ikke med udgangspunkt i loven er belæg for at fastslå, at det mest afgørende for at træffe afgørelse om merudgifter er, om en borger er i stand til at klare den daglige tilværelse. Det afgørende er, at borgeren skal have kompensation for sine merudgifter ved den daglige livsførelse, så vedkommende bliver ligestillet med andre borgere uden funktionsnedsættelse.

Det fremgår allerede tidligere i dette afsnit, at det er den samlede vurdering af funktionsevnenedsættelsen i forhold til den daglige tilværelse, der er afgørende. Derfor er sætningen, som foreslås slettet, ikke bare overflødig – den bidrager til et fordrejet fokus.

For eksempel er der flere eksempler på borgere, der klarer sig fint i den daglige tilværelse og fx selv kan klare madlavning og personlig pleje, men som har en række merudgifter, som følge af funktionsnedsættelsen, til fx indkøb og transport. Det gælder fx blinde og svagsynede.

I 4. afsnit, sætningen der begynder med: *"Det bemærkes herved... ved behandling"*. DH finder det positivt, at der kan ydes merudgifter i forbindelse med udsving i behandlingen, men forstår rent sprogligt ikke, hvad der menes, når der står *"... med udsving i helbredstilstanden ved behandling etc."*

I 5. afsnit, sætningen der begynder med: *"Begrebet skal ikke... deltage i huslige gøremål"*. Her foreslår DH en tilføjelse, så sætningen i sin helhed kommer til at lyde:

"Begrebet skal ikke forstås så snævert, at funktionsnedsættelsen kun har konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse, hvis borgeren ikke er i stand til i overvejende grad at varetage den personlige pleje, ikke er i stand til at deltage i huslige gøremål eller ikke er i stand til at bevæge sig rundt uden hjælp."

Tilføjjelsen understreger, at man kan være omfattet af personkredsen, selvom man ikke har et bevægehandicap, og selvom man i et vist omfang er selvhjulpnen. Helt i tråd med de politiske tilkendegivelser i forbindelse med lovændringen.

I 5. afsnit, der ender på sætningen: *"Derimod skal der foretages en helhedsvurdering."* Forud for denne sætning fremgår det, at det ikke vil være i overensstemmelse med lovgivningen at lægge vægt på enkelte elementer af borgerens funktionsnedsættelse. DH forstår intentionen med denne formulering, men er bange for, at den kan misforstås, således at der skal være tale om konsekvenser af indgribende karakter i alle – eller i hvert fald flere – af disse situationer. Det vil være uheldigt og ikke i overensstemmelse med lovforslagets intentioner.

DH foreslår i stedet for denne formulering:

"Det vil således ikke være i overensstemmelse med lovgivningen at lægge vægt på bestemte elementer i en helhedsvurdering af borgerens funktionsnedsættelse."

3. sidste afsnit, der begynder med: *"Det kan ikke ... med andre ydelser m.v."* DH mener, det er uheldigt, at man her kun nævner fleksjob og ikke andre handicapkompenserende ydelser efter både social- og beskæftigelseslovgivningen. Eksempelvis er det vigtigt at nævne eksempler på hjælpeforanstaltninger i forhold til personer med kognitive funktionsnedsættelser. DH foreslår derfor, at opremsningen udvides med flere eksempler fra både social- og beskæftigelseslovgivningen, fx hjemmevejleder og lignende støtte, til fx at udvikle og vedligeholde personlige færdigheder, at skabe eller opretholde sociale netværk og struktur i dagligdagen, personlig assistent i erhverv, hjælpemidler m.v.

I afsnittets sidste sætning kan der derudover være anledning til de samme misforståelser, som nævnt ovenfor. Sætningen hedder: *"Som eksempler kan nævnes fleksjob, handicapbil, handicapbetinget flytning, bevilling af hjælpemidler i sammenhæng med andre ydelser m.v."* Det kommer til at lyde som om, alt sammen skal være iværksat for at opfylde kriteriet om ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger, hvilket er uheldigt. DH foreslår derfor, at den sidste del af sætningen *"... i sammenhæng med andre ydelser m.v."* udgår.

2. sidste afsnit, første sætning, der begynder med: *"Det er uden betydning... personens netværk m.v."* DH foreslår en tilføjelse, der her er markeret med fed, så sætningen i sin helhed kommer til at lyde:

*"Det er uden betydning, om hjælpeforanstaltningen er visiteret efter den sociale lovgivning, **anden lovgivning** eller om den er ydet af personens netværk m.v."*

Sidste afsnit, hvor sætningen lyder: *"Ubetydelige hjælpeforanstaltninger, som kompenserer borgeren fuldt ud i det daglige (f.eks. rollator eller mindre boligindretning) skal ikke indtages i vurderingen"*. DH er dybt bekymret for denne formulering og mener, det på ny kan afskære borgere for at komme i betragtning til handicapbetingede merudgifter.

Dels peger eksemplerne i retning af hjælpeforanstaltninger for mennesker med fysiske funktionsnedsættelser. DH ved af erfaring, at det er meget svært for mennesker med udviklingsforstyrrelser, sygdomme med andre kognitive følger og psykiske sygdomme, at komme i betragtning til merudgifter. Nogle af de personer har ikke nødvendigvis behov for hjælpemidler, støtte til køb af bil eller fleksjob, jf. bemærkningerne til 2. afsnit. Dels bliver det pludselig et spørgsmål om størrelse af hjælpemidler eller foranstaltninger.

Det bemærkes generelt, at fx blinde/svagsynede og døve/hørehæmmede ikke nødvendigvis modtager hjælpeforanstaltninger i nævneværdigt omfang, og at vejledningens formuleringer derfor kan få som konsekvens, at de ikke kan modtage merudgiftsydelse, selv om de faktisk er nævnt som eksempler i forbindelse med beskrivelsen af målgruppen.

Punkt 78

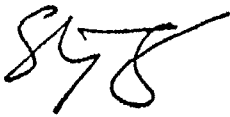
Her fremgår, at ved den samlede vurdering af funktionsevnenedsættelsen vil blandt andet indgå den pågældendes aktivitetsniveau, boligforhold, erhvervsforhold, personlige forhold –

herunder om den pågældende er forældre, helbredsforhold osv. Med den formulering kommer det til at lyde som om, der skal være påvirkning i forhold til samtlige eller flere af de nævnte eksempler, hvilket ikke er rigtigt.

DH foreslår i stedet følgende formulering:

"Ved den samlede vurdering af funktionsnedsættelsen, i forhold til den daglige tilværelse, kan der kan indgå et eller flere elementer i forhold til eksempelvis boligforhold, erhvervsforhold, personlige forhold, om den pågældende er forældre, helbredsforhold eller lignende. Eksemplerne betyder ikke, at der skal være påvirkninger inden for alle områder."

Med venlig hilsen

Stig Langvad
formand

Velfærdsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K
att. tha@vfm.dk

J.nr. R-15-60024-8
Jurist Birgitte Guldbrandsen
Tlf. 76 30 19 30
Fax 75 54 26 69
E-mail birgitte.guldbrandsen@dukh.dk

12. december 2008

Høringssvar til ændringsvejledning til servicelovens § 100.

Tak for fremsendte høring.

DUKH har følgende bemærkninger til ændringsvejledningen:

Det er positivt, at der i vejledningen er sket en tydeligere beskrivelse af, hvilke kriterier, der skal være opfyldte for at en person er omfattet af personkredsen. Herunder er det tydeliggjort, at der skal foretages en helhedsvurdering.

I vores tidligere høringssvar til ændringen af bekendtgørelsen, har vi anbefalet, at de væsentligste bemærkninger til lovforslaget bliver indskrevet i bekendtgørelsen alternativt i vejledningen.

Vi anbefaler derfor, at følgende formulering, fra bemærkningerne til selve forslaget til lov om ændring af lov om social service, tilføjes i vejledningen under beskrivelse af personkredsen. Eksempelvis som indledning til pkt. 76.

"Det er den samlede vurdering af funktionsnedsættelsen i forhold til den daglige tilværelse, og de deraf følgende affødte behov for kompensation for merudgifter, der er afgørende for berettigelsen til merudgiftsydelsen. Der skal således foretages et konkret og individuelt skøn over den pågældendes mulighed for at klare sig i den daglige tilværelse."

Dette for, at det bliver tydeligt, at det er med dette udgangspunkt, fortolkningen af bekendtgørelsens § 2 stk. 2 skal ske.

Under afsnittet i vejledningen om personkredsen for § 100 mener vi, at der mangler et afsnit om forståelsen af bekendtgørelsens § 3.

DUKH

Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet

"§ 3. Personer, som på grund af deformiteter eller ganske særlig legemsbygning eller lignende har behov for særligt dyrt eller særligt udformet tøj, kan få hjælp til merudgifter hertil. Det samme gælder merudgifter til beklædning, der er nødvendigt på grund af ekstraordinært slid på tøj og sko, herunder ekstraordinært slid på ortopædisk sko."

§ 3 er placeret under afsnittet om personkredsen i bekendtgørelsen. Lige efter § 2 om personer, som har medfødte misdannelser eller mangler men ikke synligt eller umiddelbart konstaterbar nedsat funktionsevne, kan få hjælp til dækning af merudgifter til diæt, når forskrifter om diæt og lignende følges.

På grund af placeringen af § 3 i bekendtgørelsen går vi umiddelbart ud fra, at de personer som er beskrevet i bekendtgørelsens § 3 er omfattet af personkredsen uden at skulle opfylde de almindelige betingelser i bekendtgørelsens § 1. Altså på samme måde som de personer som er beskrevet i bekendtgørelsens § 2.

Dette bliver dog kompliceret af C-51-05 som forudsætter, at man er omfattet af bekendtgørelsens § 1 for at få dækket merudgifterne til særligt udformet tøj.

Da der er opstået usikkerhed omkring ovennævnte, opfordrer vi til at denne problemstilling beskrives i ændringsvejledningen. Eller at der på anden vis tages højde for dette.

På baggrund af den korte høringsfrist, har vi ikke yderligere bemærkninger til ændringsvejledningen. Hvis I har spørgsmål til dette brev, er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Venlig hilsen

Birgitte Gulbrandsen

Jurist

2008-6689

13⁶ /

Velfærdsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Den 12. december 2008
Ref.
D.nr.2006/00105-262

Det Centrale Handicapråd takker for høring vedrørende ændringsvejledning vedrørende merudgiftsydelsen i servicelovens § 100.

Vi er meget glade for, at man med vejledningen tager skridt til at løse den problemstilling vedrørende personkredsen for merudgiftsydelse, der er opstået i praksis. Vi håber lov- bekendtgørelses- og vejledningsændringen vil løse problemet.

Vi har følgende bemærkninger til forslagsteksten:

Til punkt 76:

2. afsnit: Opremsningen af diagnoseeksempler bør også nævne kognitive funktionsnedsættelser som fx autisme, Asperger eller ADHD. Vi ved fra undersøgelser og borgerhenvendelser, at der mangler viden om og kendskab til disse diagnoser, og at mennesker med disse diagnoser oplever, at de har svært ved at få tilkendt den hjælp de har brug for. Det er derfor væsentligt at nævne disse diagnoser og således øge opmærksomheden og synligheden på denne gruppe af mennesker med funktionsnedsættelser.

Afsnit 7 og frem om betydelige hjælpeforanstaltninger

Det er meget væsentligt, at betydelige hjælpeforanstaltninger ikke kun forstås som bestemte hjælpeforanstaltninger ydet efter bestemte lovgivninger. Handicapkompensation findes i mange varianter og kan ydes efter mange lovgivninger. Den kan også ydes udenfor lovgivningen fx i form af handicapkompenenserende støtte fra netværk og familie.

Borgere med nogle former for funktionsnedsættelser vil typisk modtage handicapkompensation efter den sociale lovgivning eller kompensation fra familie og netværk der ligner ydelser fra den sociale lovgivning fx personlig hjælp og pleje, hjælpemidler og transport. Andre

borgere modtager kompensation fra andre lovgivninger fx beskæftigelseslovgivningen eller undervisningslovgivningen. Der er også borgere, der modtager handicapkompensation på andre måder end fra det offentlige system, enten fordi de af forskellige grunde har fravalgt ydelser, eller fordi de ydelser de har brug for ikke findes i lovgivningen eller ikke findes i det omfang, de har behov for dem.

Der er mange eksempler på meget omfattende hjælpeforanstaltninger, som kan overses, hvis der tænkes rigtigt i klassiske hjælpeforanstaltninger som fx hjælpemidler, handicapbil eller fleksjob.

Eksempler på hjælpeforanstaltninger kan fx også være hjælp til at færdes for mennesker med synshandicap, hjælp til social kontakt og tolkning af sociale situationer for mennesker med kognitive funktionsnedsættelser, tolkning til mennesker med hørehandicap, hjælp til strukturering af opgaver i hverdagen, økonomi, etc. til voksne med kognitive funktionsnedsættelser, tilstedeværelsen af en tryghedsperson for mennesker med psykosociale funktionsnedsættelser etc.

Der bør nævnes flere eksempler på hjælpeforanstaltninger i teksten, ligesom der bør gøres meget mere ud af at forklare, hvor forskellige hjælpeforanstaltninger kan være. Det bør endvidere fremgå, at kompensation/hjælpeforanstaltninger kan gives efter andre lovgivninger end den sociale, ligesom der skal være flere eksempler på kompensation fra anden lovgivning.

Formuleringen i sidste afsnit risikerer at lede til en forståelse af at nogle former for hjælpeforanstaltninger diskvalificerer i forhold til en vurdering af, hvorvidt borgeren er berettiget til merudgifter. De sidste to linier bør derfor slettes.

Med venlig hilsen

Camilla Jydebjerg

Velfærdsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K.

Høring over udkast til ændringsvejledning vedr. merudgiftsydelsen i servicelovens § 100

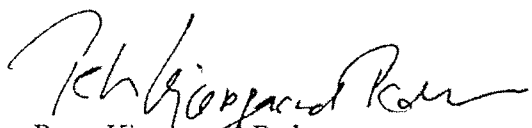
Velfærdsministeriet har med brev af 4. december 2008 anmodet om KL's bemærkninger til udkast til ændringsvejledning vedr. merudgiftsydelsen i Servicelovens § 100. Vejledningen er udarbejdet på baggrund af ændringen af Servicelovens § 100, stk.4., samt den ny bekendtgørelse nr. 1124 vedr. nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse af 25. november 2008.

KL tager forbehold for en senere politisk behandling. KL afgav høringssvar på lovændringen og bekendtgørelsen i brev af den 10. oktober 2008. KLs bemærkninger i brevet af 10. oktober 2008 er fortsat udtryk for KLs holdning til præciseringen af personkredsen for merudgiftsydelsen.

KLs supplerende bemærkninger til udkastet til ændringsvejledning er, at Servicelovens § 100 er en bestemmelse, der medfører betydelige administrative byrder for kommunerne – og at vejledningens nye tekst ikke ændrer på dette.

Det er og vil fortsat være en vanskelig og administrativt tung opgave for kommunerne – når de foretager en samlet helhedsvurdering af borgerens funktionsnedsættelse – at vurdere om personen er omfattet af personkredsen for Servicelovens § 100 eller ej.

Med venlig hilsen

Peter Kjærsgaard Pedersen

Den 8. december 2008

Jnr 09.00.00 K04
Sagsid 000197975

Ref RIL
ril@kl.dk
Dir 3370 3238

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Velfærdsministeriet
Att: Tina Hansen

Frederiksholms Kanal 2. 3
DK-1220 København K

Telefon 33 14 00 10
Fax 33 14 55 09

mail@sjældnediagnoser.dk
www.sjældnediagnoser.dk

Under protektion af
H.K.H. Kronprinsesse Mary

Den 12. december 2008

Svar på høring om ændringsvejledning om § 100 (merudgiftsydelse)

Sjældne Diagnoser takker for det fremsendte høringsmateriale.

Vi har med tilfredshed bemærket, at det nu i vejledningen præciseres, at der skal tages udgangspunkt i en helhedsvurdering af borgerens funktionsnedsættelse i forhold til den daglige tilværelse samt at det eksplicit nævnes, at det ikke vil være i overensstemmelse med lovgivningen at lægge vægt på enkelte elementer af borgerens funktionsnedsættelse når konsekvenserne af den indgribende karakter i den daglige tilværelse skal vurderes.

Sjældne Diagnoser har modtaget bemærkninger fra Ehlers-Danlos foreningen i Danmark og vi vil fremføre følgende bemærkninger til det fremsendte materiale:

Begrebet "indgribende karakter"

Vi har stadig nogle betænkeligheder, der angår formuleringerne om begrebet "indgribende karakter". Som eksempel vil vi nævne formuleringerne om varetagelse af egen personlige pleje. I vejledningen formuleres det således: *"Begrebet skal ikke forstås så snævert, at funktionsnedsættelsen kun har konsekvenser af indgribende karakter i den daglige tilværelse, hvis borgeren ikke er i stand til i overvejende grad at varetage personlig pleje eller ikke er i stand til at deltage i huslige gøremål."* Vi mener, at fx ordvalget "i overvejende grad" igen vil kunne tolkes som, at borgeren skal have brug for hjælp til personlig pleje for at funktionsnedsættelsen er af indgribende karakter.

**Sjældne Diagnoser er en sammenslutning af 36 foreninger for familier med sjældne sygdomme og handicap
Vi arbejder for at forbedre vilkårene for de sjældne sygdomsgrupper**

22q11 Foreningen • Alfa-1-foreningen • Angelmanforeningen i Danmark • Crouzonforeningen i Danmark • Cystisk Fibrose-foreningen • Danmarks Apertforening • Danmarks Bløderforening • Dansk Forening for Albinisme • Dansk Forening for Neurofibromatosis Recklinghausen • Dansk Forening for Osteogenesis Imperfecta • Dansk Forening for Tuberos Sclerose • Dansk Spielmeier-Vogt Forening • Dansk Tourette Forening • Dværgeforeningen • Ehlers-Danlos foreningen i Danmark • Fabry Patientforening • Foreningen for ATAKSI/HSP • Foreningen for Möbiussyndrom i Danmark • Foreningen for Von Hippel Lindau patienter og pårørende • Galaktosæmiforeningen i Danmark • Gaucher Foreningen i Danmark • Handicappede Børn Uden Diagnose (HBUD) • Immun Defekt Foreningen • Landsforeningen for arm- og bendefekte • Landsforeningen for Marfan Syndrom • Landsforeningen for medfødt blæreektopi • Landsforeningen for Prader Willi Syndrom • Landsforeningen for Sotos Syndrom • Landsforeningen mod Huntingtons Chorea • Landsforeningen Rett Syndrom • Mitokondrie-foreningen i Danmark • Polycytemi Foreningen i Danmark • Porfyriforeningen Danmark • Rygmarvsbrokforeningen af 1988 • UniqueDanmark • WilsonPatientforeningen

2008-6689

Det overordnede formål for merudgiftsydelsen er at medvirke til, at borgeren og dennes familie kan leve et almindeligt liv som andre ikke-handicappede på samme alder og i samme livssituation. Som overordnet betragtning er kompensationsprincippet et meget væsentligt handicappolitisk princip. At praktisere dette forvaltningsmæssigt kan dog give anledning til visse udfordringer. Hvad skal der kompenseres i forhold til? En gennemsnitsbetragtning? Eller skal udgangspunktet tages i, hvordan den enkelte borger lever/ønsker at leve sit liv og hvilken hjælp borgeren har brug for til at opretholde det eller ændre det, så borgeren stadig synes, at livet er værd at leve og at borgeren har værdi for sig selv og andre. Hvem afgør, hvad der er indgribende og dermed skal kompenseres?

Begreberne "ikke uvæsentlige hjælpeforanstaltninger" og "ubetydelige hjælpeforanstaltninger"

Ubetydelige hjælpeforanstaltninger, defineres som en hjælpeforanstaltning, der kompenserer borgeren fuldt ud i det daglige og specifikt nævnes, at en rollator og mindre boligindretninger ikke skal inddrages i vurderingen, fordi de kompenserer borgeren fuldt ud. Vi mener ikke, at fx en rollator fuldt ud kompenserer for de indgribende konsekvenser tab af dele af gangfunktionen har. Til trods for brug af rollator er der mange forhindringer i at komme rundt især udenfor eget hjem eller på institutioner, hvor der er sket boligændringer, der netop gør det fremkommeligt at komme rundt med fx rollator. Hvad hvis man kun kan gå ved brug af krykker fordi ens skuldre eller ens kognitive funktioner ikke kan magte en rollator? Er funktionsnedsættelsen så mindre eller større end hos den, der bruger rollator? Vi mener ikke, det er en konkret vurdering, ej heller en generel betragtning, der er anvendelig i forhold til at vurdere den indgribende karakter i dagligdagen. Man kan vælge at læse vejledningen, som, at borgeren ikke skal tage imod tilbuddet om en rollator, for dermed indikerer det, at borgeren kan være fuldt ud kompenseret alene ved at bruge rollatoren. Og måske indikerer netop det forhold, at man bruger rollator, at funktionsnedsættelsen ikke er af tilstrækkelig indgribende karakter i hverdagen, så man vil kunne få dækket sine merudgifter.

Det præciseres i vejledningen, at det er uden betydning, hvordan hjælpeforanstaltningen er visiteret (om det er efter den sociale lovgivning eller om den er ydet af personens netværk) men at det afgørende er, om hjælpeforanstaltningen ud fra en helhedsvurdering i det konkrete tilfælde kan betragtes som væsentlig. Vi finder at intentionen er god, men spørgsmålet er, om man i praksis vil vurdere hjælp fra fx familien som mindre indgribende.

Fravalg af hjælpemidler

Formuleringen om at "*Borgere som fravælger eller har fravalgt en hjælpeforanstaltning som de ville have ret til...*" mener vi kan være uheldig, da konsekvensen vil kunne være, at borgeren kan blive nødt til at søge et hjælp(emiddel), som borgeren reelt ikke ønsker, alene for at kunne dokumentere berettigelsen hertil. Det vil så igen kunne medføre yderligere sagsbehandlingstid, med fare for afslag på §100 grundet denne sagsbehandlingstid

Et eksempel: En borger opfylder kravene til invalidebil, men grundet f.eks. boligform har borgeren ikke brug for denne bil. Hvis sagsbehandleren hævder, at der ikke er behov for betydelige hjælpeforanstaltninger kan det betyde, at borgeren – uanset manglende behov – bliver nødt til at søge en invalidebil. En sådan behandling af ansøgning af invalidebil tager i dag meget lang tid og borgeren risikerer derfor at miste §100 tilskud i denne periode.

Afslutningsvist vil vi bemærke, at der med fordel kunne nævnes noget om, hvad man vil kunne få økonomisk hjælp til. Fx deltagelse i kurser, træning.

Med venlig hilsen

Kirsten List Larsen
Social- og sundhedspolitisk konsulent